

Πικραμένος άναχωρητής

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός ιστοτόπος της Αγίας Ζώνης Πατησίων αναδημοσιεύει ποίημα του Νικηφόρου Βρεττάκου, το οποίο και παραθέτουμε προς ανάγνωσιν:

Θά φύγω σέ ψηλò βουνό, σέ ριζιμιò λιθάρι
νὰ στήσω τò κρεβάτι μου κοντὰ στή νερομάνα
τοῦ κόσμου πò βροντοχτυποῦν οἱ χοντρὲς φλέβες τοῦ ἡλίου,
ν' ἀπλώσω ἐκεῖ τὴν πίκρα μου, νὰ λυώσει ὅπως τò χιόνι.
Μὴν πιάνεσαι ἀπ' τοὺς ὤμους μου καὶ στριφογυρίζεις
ἄνεμε!
φεγγαράκι μου!

Καλέ μου! Αύγερινέ μου!

Φέξε τὸ ποροφάραγκο!

Βοήθα ν' ἀνηφορήσω!

Φέρνω ζαλιὰ στὶς πλάτες μου τὰ χέρια τῶν νεκρῶν!

Στὴ μιὰ μεριὰ ἔχω τὰ ὄνειρα, στὴν ἄλλη τὶς ἐλπίδες!

Κι ἀνάμεσα στὶς δυὸ ζαλιές τὸ ματωμένο στέφανο!

Μὴ μὲ ρωτᾷς καλέ μου αἰτέ, μὴ μὲ ξετάζεις ἥλιέ μου!

Ρίχτε στὸ δρόμο συνεφιὰ νὰ μὴ γυρίσω πίσω!

Κυττάχτηκα μὲς στὸ νερό, ἔκατσα καὶ λογάριασα,

ζύγιασα τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ τοῦ κόσμου.

Κι ἀποφάσισα,

νὰ γίνω τὸ μικρότερο ἀδερφάκι τῶν πουλιῶν!

Πηγή/Έκδοση: Ποιήματα, (Τὰ θολὰ ποτάμια,1950), ἐκδόσεις Τὰ Τρία Φῦλλα

Εκ του διαδικτυακού ιστοτόπου agiazoni.gr